

İlham Əliyevin zəfər təntənəsi

ZƏKİYEV RÖYAL ZƏKİ OĞLU kapitan

1990-cı il avqustun 8-də Quba rayonunun Alpan kəndində anadan olub. Bakı şəhərindəki Tahir Fıruzov adına 252 nömrəli orta məktəbi bitirib.

2007-2011-ci illərdə Heydər Əliyev adına Azərbaycan Ali Hərbi Məktəbində təhsil alıb. 2011-2019-cu illərdə Tərtər, Daşkasan, Ağdam rayonları istiqamətlərində döyüş tapşırığını yerinə yetirən hərbi hissələrdə təqvim komandiri, bölük komandiri, tabor komandirinin birinci müavini, qarargah rəisi vəzifələrində çalışıb.

Hazırda Azərbaycan Respublikası Silahlı Qüvvələrinin Hərbi Akademiyasının dinləyicisi kimi dissertasiya işi üzərində çalışır.

Aprel döyüşlərinin və Vətən müharibəsinin iştirakçısıdır. "İgidliyə görə", "Cəbrayılın azad olunmasına görə", "Xocavəndin azad olunmasına görə", "Füzulinin azad olunmasına görə" medalları ilə təltif olunub.

Ailəlidir, 2 övladı var.

...Yavaş-yavaş özümə gəlirdim, amma sanki hələ də yuxuda idim. Ətrafımda bərk səs-küy vardı. Amma dərhal anladım ki, bu, döyüş sədaləri deyil. Güllüş, sevinc qışqırıqlarını aydın eşirdim.

Gözümü açanda hospitalda olduğumu bildim. Həkimlər, tibb bacıları mənə Qələbə müddəsi, gözyaşındırıcı verirdilər, hamısı sevincə göz yaşları içərisində idi.

Televizorun yüksək səsi diqqətimi çəkdi: Ali Baş Komandan İlham Əliyev xalqa müraciət edirdi. Müharibə Azərbaycanın Qələbəsi ilə başa çatmışdı.

Təsirləndim, kövrəldim, qürur hissi keçirdim, şəhid döyüş yoldaşlarını xatırladım, onlarla birlikdə döyüş yolumuz kino lentini kimi gözümün önündən keçdi.

Şəhid dayımın qisasını almalı idim

Bəli, Vətən müharibəsi Azərbaycanın möhtəşəm Qələbəsi ilə başa çatdı. Prezident, Müzəffər Ali Baş Komandan İlham Əliyevin rəhbərliyi ilə rəşadətli ordumuz dövlətçiliyimizin müasir tarixinin ən şərəfli səhifəsini yazdı. Xalqımız bu qalibiyətlə son 200 illik dövrdə ilk dəfə olaraq işğal altına düşmüş torpaqlarını güc yolu ilə azad etdi.

Vətən müharibəsinin iştirakçısı olduğuma görə özümü xoşbəxt insan sayıram. Həm də ən böyük arzum olan hərbi peşəsinə yiyələndikdən sonra öz missiyamızı Qələbə ilə yerinə yetirdiyimə görə müzəffər Ordunun qalib zabiti kimi ömrüm boyu qürur hissi keçirəcəyəm.

Hərbiçi olmaq isə lap uşaqlıq illərimdən arzum olub. Çünki uşaq yaşlarımdan və orta məktəbdə oxuduğum illərdən ermənilərin xalqımıza qarşı törətdikləri cinayətləri gördükcə, bütün həmyaşıdlarım kimi, mənə də düşməne qarşı dərin nifrət hissi baş qaldırmışdı. Ona görə tez böyüyüb düşmənlə döyüş-

mək ən böyük arzularımdan biri idi. Həm də dayım Eldar Əmisultan oğlu Novruzov Birinci Qarabağ müharibəsində Ağdərə döyüşlərində şəhid olmuşdu və onun qisasını almaq kimi bir hissə də həmişə mənə hakim kəsilmişdi.

Elə bu məqsədlə də yola çıxdım və 2007-ci ildə Heydər Əliyev adına Azərbaycan Ali Hərbi Məktəbinə daxil oldum. 2011-ci ildə məktəbi mottatçı ixtisası üzrə bitirdikdən sonra Silahlı Qüvvələrin Təlim və Tədris Mərkəzində 1 il mottatçı təqvim komandiri kimi kurs keçdim. Müxtəlif illərdə ayrı-ayrı hərbi hissələrdə təqvim komandiri, bölük komandiri, tabor komandirinin birinci müavini, qarargah rəisi vəzifələrində çalışmışam.

Həyata keçən arzularım - ilk qələbəm

Mənim hərbiçi kimi fəaliyyətə başladığım dövr ordumuzda sürətli dəyişikliklərin baş verdiyi illər idi. Hərbi təlimlərin kursantı olduğum dövrdə - 2008-ci ildə Azərbaycan Silahlı Qüvvələrinin yaranmasının 90-cı ildönümünə həsr olunmuş paradada yeni hərbi texnikaları görəndə hərbiçi peşəsinə secdiyim üçün qürur hissi keçirmişdim.

Zabit kimi fəaliyyətə başladığım illərdə isə ordumuz gözümün önündə sürətlə döyüş qabiliyyətini artırırdı. Ali Baş Komandan İlham Əliyevin həm ordumuzun döyüş imkanlarının artırılmasına, həm də şəxsi həyatın rifahının yüksəldilməsinə göstərdiyi böyük diqqəti sevinc və rəğbətə qarşılayırdıq.

Silahlanmaya qəbul edilən hərbi texnikalardan istifadə qaydalarını mənimsənilməsi üçün hərbi təlimlərin sayı artırıldı ki, bu da ümumilikdə döyüş vərdişlərimizin yüksəldilməsinə təsir etdi. Ümumiyyətlə, dəyişikliklər, döyüş qabiliyyətinin təkmilləşdirilməsi istiqamətində tədbirlər hər birimizdə artıq belə bir təəssürat formalaşdırdı ki, torpaqlarımızın işğaldan azad ediləcəyi gün uzaqda deyil. Artıq bilirdik ki, hər an müharibəyə və Qələbəyə hazır olmalıyıq.

2016-cı ilin Aprel döyüşləri xalqımızı tarixi zəfərə aparan yolun başlanğıcı oldu...

Həmin vaxt mən Tərtər rayonunun Seysulan kəndi istiqamətində "N" sayılı hərbi hissənin bölük komandiri idim. Artıq neçə gün idi ki, aparılan müşahidələrdə və kəşfiyyat məlumatlarına əsasən, düşmənlər tərəfdə hərəkətlilik, əraziyə hərbi texnikaların cəlb olunması qeydə alınmışdı. Ona görə biz müdafiəni təmin etməli və tapşırıq olduğu təqdirdə, əks-hücum əməliyyatı həyata keçirməli idik. Həmin vaxt sonradan Azərbaycanın Milli Qəhrəmanı olacaq general Polad Həşimov ön xətt mövqelərini yoxlamağa gəlmişdi.

Ön mövqeləri korpus komandirinin müavini - qarargah rəisi kimi

nəzərdən keçirən, bütün postları yoxlayan Polad Həşimov əlini çiyənə qoyaraq dedi: "Zəkıyev, bu istiqamətdən düşmənlər hücumu keçəcəyi təqdirdə, onların qarşısını alıb, əks-hücum tapşırıqlarını icra edə bilərsiniz?" Dedim, bəli, cənab polkovnik. Mən komandir kimi ərazini yaxşı tanıyırdım, hansı istiqamətlərdə düşmənlər mövqelərində boşluqların olduğunu bilirdim və düşmənlər hücumu keçəcəyi təqdirdə, hansı istiqamətlərdən əks-hücum əməliyyatlarına başlayacağımızı polkovnik Polad Həşimova bildirdim.

Artıq biz əmin idik ki, Ermənistan ordusu hücumu hazırlaşır. Yuxarı komandanlıq tərəfindən əmr gəldi ki, düşmənlər hücum edərsə, qarşısı alınmalı və əks-hücum ilə geri oturdulmalıdır. Aprelin 2-də səhərə yaxın düşmənlər mövqelərini artilleriya atəsinə tutaraq hücumu keçməyə başladılar. Lakin elə ilk həmləsində güclü müqavimətə rast gələndə geri oturduldu. Həmin vaxt bizim hərbi hissənin döyüşdüüyü ərazidə uğurlu əks-hücum planı həyata keçirildi.

Tapşırıq əsasən, mənim bölüyüm hücumu keçməməli, müdafiəni təmin etməli idi. Bölmələrimiz sağ və sol cinalardan sürətli hücumu kəçib düşmənlər qüvvələrini tələyə salmalı idilər. Əməliyyat uğurlu alındı və ermənilər arxaya qaçmağa başladılar. Dördgünlük döyüşlərin nəticəsində düşmənlər müdafiəsini yarıd və əks-hücumla məlum əraziləri işğaldan azad etdik.

Aprel döyüşləri mühüm sınaq idi. Bu döyüşlər göstərdi ki, cənab İlham Əliyevin Ali Baş Komandanlığı ilə ordumuz düşmənlərə qalib gəlməyə qadirdir. Bu Qələbə bizim döyüş ruhumuza artırdı, mənəvi-psixoloji vəziyyətimizi daha da yüksəltirdi və öz gücümüzə əmin olduq.

2019-cu ildə "N" sayılı hərbi hissəyə tabor komandirinin birinci müavini - qarargah rəisi vəzifəsinə təyinin olundum. Hərbi təlimlərin birində Polad Həşimovla qarşılaşdım. Mənə təlim və qarargah işləriylə bağlı suallar verdi. Cavablarım onu qane etdiyi üçün Silahlı Qüvvələrin Hərbi Akademiyasında təhsilimi

davam etdirməyi məqsəduduyğum saydı. Korpus komandanlığı təşəbbüsə müsbət yanaşdı və 2019-cu ilin payızında imtahan verərək Silahlı Qüvvələrin Hərbi Akademiyasında təhsil almağa başladım.

Artıq xidmət keçdiyim hərbi hissələrdə mottatçı komandir kimi praktiki hərbi biliklərim formalaşmışdı, həm də döyüşlərdə iştirak etmişdim. Hərbi Akademiyadakı təhsil isə nəzəri biliklərimin daha da təkmilləşməsinə böyük töhfə verdi.

0 gün yetişdi

2020-ci ilin Tovuz döyüşləri zamanı mən Hərbi Akademiyada təhsil alırdım. Şəxssən tanışığım general Polad Həşimovun şəhid olması mənə çox pis təsir etdi. Dərhal yuxarı komandanlığa müraciət edərək döyüşlərdə iştirak etməyə istədiyimi bildirdim, amma

buna hələlik ehtiyac olmadığını dedilər.

2020-ci il sentyabrın 27-də hamı kimi mən də mətbuatdan Azərbaycan Ordusunun Ermənistanın hərbi təxribatlarına cavab olaraq əks-hücum əməliyyatına başladığını öy-

ləndim. Artıq o gün yetmişdi və mütləq döyüşlərin önündə olmalı idim. Bazar günü olduğundan Hərbi Akademiyanın rəhbərliyinə müraciət edə bilmədim. Sentyabrın 27-də Hərbi Akademiyada təhsil alan zabit dostlarımla birlikdə köməllü şəhərdə müraciət edərək döyüşlərdə iştirak etmək istədiyimizi bildirdik. Oktyabrın 2-də əmrimiz verildi və mən Kəlbəcər rayonu istiqamətində döyüşən "N" sayılı Əlahiddə Əməliyyat Taborunun ("Həmlə" taboru) komandirinin birinci müavini - qarargah rəisi vəzifəsində döyüşlərə atıldım.

Mən komandirinin birinci müavini - qarargah rəisi təyinin olunmazdan əvvəl bu hərbi hissə döyüşlərdə iştirak etmiş, Kəlbəcər istiqamətində strateji yüksəklikləri düşmənlərdən azad etmişdi. Mən təyinin olunduqdan sonra hərbi hissənin Cəbrayıl istiqamətində göndərilməsi barədə əmr verildi. Həmin vaxt bizə tapşırıq gəldi ki, hərbi hissəyə 73 əsgər cəlb edilməlidir. Bu məqsədlə Gəncə şəhərindəki toplanış məntəqəsinə gedəndə gördük ki, yüzlərlə gənc döyüşçü getmək üçün hazırdır. Biz çətin vəziyyətdə düşmüşdük, çünki toplanış məntəqəsindəki gənclərin hamısı döyüşçü getməyə can atırdılar və tələblərini israrla bildirirdilər. Bu mənada gənclərin say çoxluğuna baxmayaraq, məhdud sayda yeni əsgərlərin hərbi hissəyə cəlb olunması şərti böyük problem yaratsa da, bu, çox qürur doğuran mənzərə idi. Əmin oldum ki, xalqımız bu müharibədə ən böyük qələbə ilə çıxacaq.

Bir neçə gün hazırlıqdan sonra hərbi hissə oktyabr ayının 10-dan Cəbrayıl rayonundan döyüşlərə qatıldı. Buna qədər rayonun xeyli hissəsi ermənilər tərəfindən işğaldan azad edilmişdi. İlk olaraq, 3 qrupla döyüşçü girdik, tapşırığımız düşmənlər qarşısında olan mottatçı, artilleriya və minaatan bölmələrinin məhv edilməsi idi. Bu döyüşdə ermənilərin iki pilotsuz uçuş aparatı bizim hücumu mane olmurdu. Həmin

pilotsuz uçuş aparatlarından biri bizə daim izləyir və koordinatlarımızı düşmənlərə ötürürdü, digəri isə gedib-gəlirdi. Bu yolla düşmənlər bizim yerimizi müəyyən etdiyi üçün hücumumuz ləngiyirdi, çünki tez-tez atəş altına düşürdük. Həmin vaxt məhz hərbiçilərimizin peşəkərliliyi sayəsində uçuş aparatları məhv edildi və bundan sonra erməni silahlı qüvvələrinin döyüş planları pozuldu. Hiss etdik ki, aralarımıza çaxnaşma düşüb. Dərhal hücum edərək ermənilərin mottatçı bölməsini məhv etdik, ardınca düşmənlərin 3 minaatanından ibarət təqvimini da sıradan çıxardıq. Erməni zabitlər və əsgərlər silahlarını da atıb qaçdılar. Onların xeyli qismini məhv etdik.

Bu döyüşdə mən ilk dəfə düşmənlər zabit və əsgərlərinin həm də öz həyatlarını şəxsiyyətlərinə xilas etmək istədiklərini gördüm. Yəni müharibədə döyüşçü şəxsiyyəti deyil, amma biz gördük ki, erməni əsgər yarıldığı döyüş meydanında qoyub qaçır ki, bu da onların döyüş və mənəvi ruhlarının aşağı olduğunu göstəricisidir. Bununla həm də sübut edirdilər ki, Qarabağ torpaqları onların deyil. Ona görə, adətən, döyüşlər 20-30 dəqiqə çəkirdi, elə ilk həmlədə düşmənlər qaçmağa üz tuturdular. Yalnız Füzulinin Yuxarı Vəysəlli kəndini alıb Xocavəndə daxil olduqdan sonra yüksəkliklərin biri uğrunda döyüş zamanı müqavimətə rast gəldik. Burada baş verən döyüşdə Azərbaycan Ordusunun gücü, hərbiçilərimizin peşəkərliliyi sayəsində onların müqavimətini qırdıq.

Ümumiyyətlə, elə bir gün olmadı ki, biz irəliləməyək. Hər gün əldə etdiyimiz qələbə bizə yeni güc verirdi. Ali Baş Komandan İlham Əliyevin xalqa müraciətləri bizi yeni qələbələrə sövq edirdi. Bu müraciətlərdə azad etdiyimiz kəndlərin adını eşitmək olduqca xoş idi və torpaqlarımızın işğaldan qurtulması ilə qürur duyuruq.

Cənab İlham Əliyevin hər bir müraciəti, hər bir qələbə xəbəri bizdə ruh yüksəkliyi yaradırdı. Həm də bilirdik ki, hər kəs, bütün xalqımız bizdən yalnız və yalnız qələbə gözləyir. Bilirdik ki, Ali Baş Komandanın "İrəli!" əmrini layiqincə icra etməliyik və azad etdiyimiz ərazilərimiz barədə yuxarı komandanlıq tərəfindən Ali Baş Komandanın məruzə olunur. Ona görə üzərində qat-qat şəxsi məsuliyyət vardı. Hər gün hansı döyüş əməliyyatlarının yerinə yetirilməsi

Bakı Şəhər İcra Hakimiyyətinin nəşr etdiyi "ZƏFƏR MEMUARLARI. Döyüşçülər sərkərdə və müharibə haqqında" kitabından istifadə olunub

barədə qərar qəbul ediləndə çalışdıq ki, bütün tapşırıqları maksimum dərəcədə və nəzərdə tutulan vaxtdan da tez icra edərdik. Bütün istiqamətlərdə dəmir yumruq olub düşmənlərin başını əzirdik.

Noyabrın 8-də cəbhənin digər istiqamətindən xoş xəbər aldıq: Azərbaycan Ordusu Qarabağın mirvarisi Şuşanı azad etmişdi. Bu qələbə bizim gücümüzə güc qatdı. Artıq əmin idik ki, tam qələbəyə lap az qalıb. Həmin gün bizim növbəti tapşırığımız böyük strateji əhəmiyyətə malik yüksəkliklərin azad olunması idi. Qərara gəldi ki, axşam saatlarında hücum edək. Noyabrın 8-də axşam bu əməliyyatı da uğurla başa çatdıraraq yüksəklikləri azad etdik. Düşmənlər həmin yüksəkliklərlə yanaşı, digər yüksəkliklər-

hissəsindən keçdi. Həmin vaxt yarımda olan xüsusi təyinatlıların giziri qəhrəmancasına şəhid oldu. Mənim isə bud, çanaq və ayaq nahiyələrim ciddi zədələndi, ağır yaralandım.

Ani olaraq hüsumu itirdim, gözümü açanda gördüm ki, erməni tankının ekipajından bir nəfər lükədən çıxmaq istəyir. Üstümdə olan tapança ilə atəş açaraq onu öldürdüm və yuvarlanaraq özümü yaxınlıqdakı dəryaya atdım. Dərindən gördüm ki, erməni tankı bölmələrimiz tərəfindən açılan atəşlə sıradan çıxarıldı. Artıq burada döyüşdə yaralanmış hərbi hissəmizin zabiti, leytenant Zamiq Məsimov, əsgər Kənan Nağıyev və Naxçıvan Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrinin giziri Bəhruz Məmmədov mənim yanımda

də də güclü müdafiə mövqeləri yaratmışdı. Çünki bildirdilər ki, bu yüksəkliklərin Azərbaycan Ordusu tərəfindən azad olunması həm də Xocavənd rayon mərkəzinin təmizlənməsi deməkdir.

Ermənilər bizim döyüş xəttinin sağ cinalından hücum edəcəyimizi gözləyirdilər. Bu döyüşdə Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrin polkovniki Etibar Məhərrəmov, polkovnik-leytenant Namiq Babayev və mən qərara gəldik ki, düşmənlər gözləmədiyi yerdən hücum edərək yüksəklikləri azad edək. Xəritə üzərində planlaşdırdıqdan sonra biz düşmənlərin təxmin belə edə bilməyəcəyi hücum əməliyyatı qurduq və döyüş tapşırığını ən yüksək səviyyədə icra etdik. Səhərə qədər ermənilər həmlə edərək yüksəklikləri geri qaytarmaq istəsələr də, hər dəfə onları itkiyə məruz qoyaraq geri otuzdurduq.

Bu yüksəkliklərdən Xocavənd rayonunun mərkəzi ilə bizi, təxminən, 500 metrlik məsafə ayırırdı. Bayrağımızın Xocavəndə sancılması üçün cəmi bir addım qalmışdı. Səhər açılarda da düşmənlər artilleriya atəşindən sonra tank və BMP-lərlə hücumu keçdi. 3 erməni tankından ikisi bizim düz üstümüzə gəldi. Bu zaman biz onlardan birinə qumbara ataraq atəş açdıq. Mərmilərimizə də, tank istiqamətini dəyişməyə məcbur oldu. Digər tank isə üstümüzə gəlməkdə davam etdi. Həmin vaxt yaxınlıqdakı dayaz səngərdə mövqə tutdum. Tank 25 metrlik məsafədə artıq ciddi bir təhlükə yaratmırdı. Çünki bu məsafə tankın atəşi altına düşmürdü. Fikir-ləşdim ki, tank yaxınlaşanda onu ələ keçirə bilərik. Elə oldu ki, tank düz üstümüzə gəldi və bu zaman onun bir zənciri səngörün mən olan

idilər. Sürünərək, bir-birimizə söykənərək bölmələrimizə tərəf hərəkət etməyə başladım. Bu zaman ordumuzun pilotsuz uçuş aparatı hücum edərək digər erməni tankını da məhv etdi.

Bundan sonra döyüş xəttinin sağ cinalından hücum edəcəyimizi gözləyirdilər. Bu döyüşdə Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrin polkovniki Etibar Məhərrəmov, polkovnik-leytenant Namiq Babayev və mən qərara gəldik ki, düşmənlər gözləmədiyi yerdən hücum edərək yüksəklikləri azad edək. Xəritə üzərində planlaşdırdıqdan sonra biz düşmənlərin təxmin belə edə bilməyəcəyi hücum əməliyyatı qurduq və döyüş tapşırığını ən yüksək səviyyədə icra etdik. Səhərə qədər ermənilər həmlə edərək yüksəklikləri geri qaytarmaq istəsələr də, hər dəfə onları itkiyə məruz qoyaraq geri otuzdurduq.

Bu yüksəkliklərdən Xocavənd rayonunun mərkəzi ilə bizi, təxminən, 500 metrlik məsafə ayırırdı. Bayrağımızın Xocavəndə sancılması üçün cəmi bir addım qalmışdı. Səhər açılarda da düşmənlər artilleriya atəşindən sonra tank və BMP-lərlə hücumu keçdi. 3 erməni tankından ikisi bizim düz üstümüzə gəldi. Bu zaman biz onlardan birinə qumbara ataraq atəş açdıq. Mərmilərimizə də, tank istiqamətini dəyişməyə məcbur oldu. Digər tank isə üstümüzə gəlməkdə davam etdi. Həmin vaxt yaxınlıqdakı dayaz səngərdə mövqə tutdum. Tank 25 metrlik məsafədə artıq ciddi bir təhlükə yaratmırdı. Çünki bu məsafə tankın atəşi altına düşmürdü. Fikir-ləşdim ki, tank yaxınlaşanda onu ələ keçirə bilərik. Elə oldu ki, tank düz üstümüzə gəldi və bu zaman onun bir zənciri səngörün mən olan

idilər. Sürünərək, bir-birimizə söykənərək bölmələrimizə tərəf hərəkət etməyə başladım. Bu zaman ordumuzun pilotsuz uçuş aparatı hücum edərək digər erməni tankını da məhv etdi.

Bundan sonra döyüş xəttinin sağ cinalından hücum edəcəyimizi gözləyirdilər. Bu döyüşdə Xüsusi Təyinatlı Qüvvələrin polkovniki Etibar Məhərrəmov, polkovnik-leytenant Namiq Babayev və mən qərara gəldik ki, düşmənlər gözləmədiyi yerdən hücum edərək yüksəklikləri azad edək. Xəritə üzərində planlaşdırdıqdan sonra biz düşmənlərin təxmin belə edə bilməyəcəyi hücum əməliyyatı qurduq və döyüş tapşırığını ən yüksək səviyyədə icra etdik. Səhərə qədər ermənilər həmlə edərək yüksəklikləri geri qaytarmaq istəsələr də, hər dəfə onları itkiyə məruz qoyaraq geri otuzdurduq.

Bu yüksəkliklərdən Xocavənd rayonunun mərkəzi ilə bizi, təxminən, 500 metrlik məsafə ayırırdı. Bayrağımızın Xocavəndə sancılması üçün cəmi bir addım qalmışdı. Səhər açılarda da düşmənlər artilleriya atəşindən sonra tank və BMP-lərlə hücumu keçdi. 3 erməni tankından ikisi bizim düz üstümüzə gəldi. Bu zaman biz onlardan birinə qumbara ataraq atəş açdıq. Mərmilərimizə də, tank istiqamətini dəyişməyə məcbur oldu. Digər tank isə üstümüzə gəlməkdə davam etdi. Həmin vaxt yaxınlıqdakı dayaz səngərdə mövqə tutdum. Tank 25 metrlik məsafədə artıq ciddi bir təhlükə yaratmırdı. Çünki bu məsafə tankın atəşi altına düşmürdü. Fikir-ləşdim ki, tank yaxınlaşanda onu ələ keçirə bilərik. Elə oldu ki, tank düz üstümüzə gəldi və bu zaman onun bir zənciri səngörün mən olan